

uitspraak

Uitspraak d.d. 6 februari 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3969

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: de heer mr. M. Bijleveld en mevrouw W. Biesbrouck

tegen

[verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 25 juni 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid door de Algemeen Directeur te worden gehoord. Wel heeft hij op 5 november 2018 een schriftelijke reactie gegeven. Bij brief van 6 november 2018 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 7 november 2018 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 19 november 2018 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden en is verweerder opgeroepen voor de zitting van 12 december 2018. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Verweerder heeft in een e-mailbericht van 20 november 2018 aan de secretaris laten weten niet ter zitting van de tuchtcommissie aanwezig te zullen zijn.

1.5. Op de zitting van 12 december 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is, zoals door hem aangekondigd, niet verschenen.

1.6. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was sinds 5 februari 2018 als uitzendkracht werkzaam bij de bank in de functie van Adviseur Dagelijkse Bankzaken.

2.2. Verweerder heeft op 20 maart 2018 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Op 25 april 2018 heeft verweerder een klant - 73 jaar oud - geholpen bij een contante geldopname bij de bank. Hij heeft op dat moment de pincode van de klant afgekeken. Verweerder is na de geldopname met de bankpas van de klant naar een balie elders in het bankfiliaal gelopen. Daar heeft hij de bankpas achtergelaten. Hij heeft vervolgens een andere bankpas voor de klant neergelegd, welke bankpas de klant heeft meegenomen in de veronderstelling dat het zijn eigen pas betrof.

2.4. Verweerder heeft de limiet voor geldopnames van de rekening van de klant met de door hem achtergehouden bankpas voor de periode tot en met 27 april 2018 verhoogd tot € 10.000.

2.5. In de nacht van 25 op 26 april 2018 heeft een onbekend gebleven persoon in totaal € 5.500 opgenomen van de bankrekening van de klant, door vier geldopnames uit een geldautomaat.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 2 en 3 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode heeft gehandeld. Daartoe is namens de Algemeen Directeur in het klachtrapport en ter zitting – samengevat – het volgende naar voren gebracht.

3.1.1. De Algemeen Directeur verwijt verweerder dat hij een bankpas van de klant heeft onvreemd en dat hij de limiet op de bankpas heeft verhoogd. Door dit handelen is een klant beroofd van € 5.500. In het midden kan blijven of verweerder zelf financieel voordeel heeft gehad. Het handelen past niet bij wat van een professioneel bankmedewerker mag worden verwacht. Het verhogen van de limiet had volgens de Algemeen Directeur geen zakelijke aanleiding, maar hing samen met het onvreemden van de bankpas. Zelfs als wordt uitgegaan van de verklaring van verweerder dat hij onder druk is gezet door een derde om de bankpas af te geven, had hij zijn leidinggevende moeten informeren. De Algemeen Directeur gaat er vanuit dat geen strafrechtelijke vervolging heeft plaatsgevonden.

3.1.2. Ter zitting heeft een van de gemachtigden van de Algemeen Directeur toegelicht dat gedragsregel 2 (De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen) volgens hem is overtreden, nu verweerder zijn eigen belang heeft laten prevaleren boven het belang van de klant.

3.1.3. De Algemeen Directeur heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder de maatregel van berisping op te leggen. Daarbij heeft de Algemeen Directeur meegewogen dat verweerder spijt heeft betuigd en dat hij met de bank een terugbetalingsregeling heeft getroffen om de financiële schade van de klant te vergoeden.

3.2. Verweerder heeft in zijn e-mailbericht van 5 november 2018 geschreven dat hij na sluitingstijd (van de bank) door een man is bedreigd, waarbij de man hem heeft gesommeerd een bankpas te leveren. De volgende dag heeft deze man bij een metrostation gedreigd verweerder iets aan te doen als hij niet mee zou werken. De dag daarna liep de man langs het bankfiliaal, waarna verweerder uit angst heeft meegewerkt. Voorts schrijft verweerder dat het hem spijt en dat hij maandelijks een bedrag terugbetaalt.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de door hem afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen.
3. De bankmedewerker stelt de belangen van de klant centraal.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder niet integer heeft gehandeld door mee te werken aan het op geraffineerde wijze bestellen van een klant. Door de pincode van de klant af te kijken, de klant een verkeerde bankpas mee te geven en de betaallimiet te verhogen - klaarblijkelijk om diefstal van een groter bedrag mogelijk te maken - heeft hij gehandeld in strijd met gedragsregel 1.

4.3. Anders dan de Algemeen Directeur, is de tuchtcommissie van oordeel dat gedragsregels 2 en 3 niet zijn geschonden. De tuchtcommissie overweegt daaromtrent als volgt.

4.4. De toelichting in de gedragscode op gedragsregel 2 houdt in dat de bankmedewerker een zorgvuldige afweging maakt tussen de belangen van de klanten van de bank, de aandeelhouders, de leden, de obligatiehouders en de andere schuldeisers van de bank, de werknemers van de bank en de samenleving. De persoonlijke belangen van de bankmedewerker zelf worden daarbij niet genoemd. De gedragsregel beoogt zodoende dat de bankmedewerker in de uitoefening van zijn functie de belangen van partijen die door zijn beslissingen of handelen worden geraakt onderkent, en in de afweging van die belangen zorgvuldig te werk gaat. Daaronder valt niet een geval zoals het onderhavige, waarin de bankmedewerker buiten de normale uitoefening van zijn functie zijn persoonlijke belang heeft nagestreefd ten koste van de klant.

4.5. Om dezelfde reden acht de tuchtcommissie ook gedragsregel 3 niet geschonden. Mede gezien de toelichting daarop kan die gedragsregel naar het oordeel van de tuchtcommissie niet anders worden uitgelegd dan dat daarin als norm wordt gesteld dat de bankmedewerker in de normale uitoefening van zijn functie de belangen van de klant centraal dient te stellen. Het handelen van verweerder valt niet onder die normale uitoefening van zijn functie.

4.6. De tuchtcommissie zal verweerder een beroepsverbod voor de duur van 6 maanden opleggen. De betrokkenheid van verweerder bij de diefstal van een aanzienlijk geldbedrag van een klant acht de tuchtcommissie zeer ernstig. Dit handelen verhoudt zich op geen enkele manier met het doel en de strekking van de bankierseed. Klanten mogen verwachten dat hun geld bij een bank veilig is ondergebracht en moeten de bank en bankmedewerkers kunnen vertrouwen. Het handelen van verweerder doet hier ernstig afbreuk aan. De door de Algemeen Directeur voorgestelde berisping brengt dit onvoldoende tot uitdrukking. Daarbij weegt de

tuchtcommissie mee dat ook als ervan wordt uitgegaan dat verweerder zich tot zijn handelen gedwongen voelde door bedreigingen van een persoon buiten de bank, het op de weg van verweerder had gelegen om daarvan aangifte te doen bij de politie dan wel melding te maken bij zijn leidinggevende. De tuchtcommissie heeft meegewogen dat verweerder spijt heeft betuigd en dat hij het gestolen geldbedrag terugbetaalt. Het handelen van verweerder is echter ontoelaatbaar en daarom wordt een beroepsverbod van na te melden duur opgelegd.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **ongegrond** voor zover deze betrekking heeft op gedragsregel 2 en 3;

verklaart de klacht **gegrond** voor zover deze betrekking heeft op gedragsregel 1;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **zes (6) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. R.K. Pijpers en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 6 februari 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.